Až tři dny po mém prvním koncertě u nás v pubu mi došlo že mě na ulici zdraví víc lidí než dříve. Začal jsem si víc toho všímat a došlo mi jak je to snadné. Jedenkrát zahraju a hned mě zná o dvacet lidí více. Dokonce, když jsem nakupoval u nás v potravinách tak jsem, ve frontě za sebou, slyšel: "? to je ten co tam hrál". A v barvě toho hlasu jsem cítil obdiv. No, spíše jsem čekal že se pohrnou nabídky na mé další koncerty. Ale co, tři dny to je celkem málo času na to aby se rozkřiklo jak jsem byl dobrý. I když o starém Macholdovi, který v pubu vyfackoval svoji manželku za to že si dovolila pro něho přijít a odtrhnout ho od piva, se to rozkřiklo během pár hodin. A druhý den už v prvním ranním autobuse se tomu všichni řechtali jak koni. No ale to fackování bych přece jen nepřirovnával k uměleckému zážitku. Folková kultura v Čechách přece jen nemá takový obdiv a ohlas jako třeba násilnický film na Nově. Jeden večer je v TV van Damm a druhý den ráno už malí školáčci, tréninkově, při cestě do školy, vykopávají nožky až k uším. Jó, kvalitní umění má holt těžší cestu na výsluní.

A ta televize přece jen funguje na masy masověji. Na TV se člověk dívá i když u ní spí. Skoro jako podvědomí.

Tam se tak dostat! Ale výběrový konkurs na Superstar jsem prošvihl, i ten druhý a třetí ještě nevypsali. I když nevím zda bych se tam přihlásil. Když teď v TV vidím že se mluví, z obou řad Superstar, snad jen o pěti z těch prvních desítek, tak by to pro mě bylo asi zbytečné. Nemám zájem šlapat popíkovou cestu a z folku tam nebylo nic. A vůbec se mi nikdo z nich nelíbil. Snad jen Langerová. Nedávno jsem byl na jejím koncertě a mimo těch dvou už zajetých písní - Křídla a Voda - nic moc. To se mi tehdy v TV víc líbil Hejma a pak Horáček ale ti myslím nezpívali. Že? Já bych tam snad uspěl jen s vizáží protože jsem celkem fešák, takový cruisovský typ ale mrzelo by mě to kdybych vyhrál jen proto že dobře vypadám a to jak, a co, a o čem zpívám by jim trochu uteklo. Nebo by jim to nedošlo. A pak, co by ze mě Nova měla. Na ty jejich dědkovské estrády se stejně nedívám a ani bych tam snad nešel. Ale nikdy neříkej nikdy!!! Tak vlastně přemýšlím o tom kterou nebo čí slávu bych chtěl prožít. Jó snění, ale krásné. No tak třeba Honza Nedvěd. Ten je slavný. Ale tu jeho slávu bych měl na prd. Má prachy! Ty budu mít taky. Má mladé ženské! No, ty já mám už teď. Se starou ženskou bych se já fešný mladík, netahal. No, ne? A co víc má? Dost lidí ho nebere, to mi je u něho šumafuk ale mně by se to asi nestalo. Protože mám talent. No, né? A co takový Nohavica? Ten bard z Asie. Ostrava je až za Průhonicemi a za Průhonicemi je Asie. To jsem slyšel od táty. Ale to mi je taky šumafuk. Jarek je fakt frajer! Hezké a chytré písničky. Prý pro starší ženské je sexuální typ. Ale to já neumím posoudit. Po mě starší zatím, a říkám zatím, nic takového nechtěly. To přijde asi až věkem. Ale co Jarek? Taky je finančně za vodou. A s tou slávou zachází velmi dobře a chytře. Někdo mi říkal že ho na podia mezi folkaře vytáhl Pepa Štrajchl. Slyšel jsem od něho písničku Džínová nevěsta. Kámoš to má na CD. Ale kde je teď ten Štrajchl a kde Nohavica? Ale pro Jarka to bylo asi dobré. Možná že bych taky potřeboval nějakého Štrajchla. Tak trochu vydláždit cestičku kterou začínám šlapat. Přece jen padesát procent talentu je míň než devadesát. Ale co, mám přece ještě tu víru v sebe. No, né? Chtěl jsem přes tu slávu ještě někoho rozebrat ale nikdo mě

nenapadá. Prostě nemám nějaký svůj idol slávy, nebo neznám kdo by byl slavný tak jako chci být já. Asi i vtom jsem trochu průkopník. Ale dost těch keců. Ďas vem tu slávu. Skromnost mě musí zdobit. A věřím že skromný jsem. I když, jak jsem uslyšel to, že, "? to je ten co tam hrál", tak nos mi vyjel nahoru, až ke stropu. A ten je v té prodejně hodně vysoko.

No, ale stejně jsem se ještě zamyslel nad tím kde jsem já a kde mojí kolegové vrstevníci. Terčová, Trchová, Cicvárek, - no a je to jasné!!! Průšvih!!! Víc si na nikoho nevzpomínám. Jó a ještě ti Žamboši. Ale co, mně taky zatím skoro ještě nikdo nezná. Ale mít odehraných tolik koncertů co oni, tak jsem určitě už dál. No říkám si, dočkej času jako husa klasu. Ale přece jenom! Pořadatelé! Za pár dní je nový rok a je třeba už kompletovat účinkující na festivaly. Co vy na to že bych tam hrál? Už mám svých 9 písní. To je dost, ne? Ale dopředu odmítám soutěžní přehlídky. Protože s ideály o nápravě světa a s protestsongy se nedá soutěžit. To je poslání.

Ahoj Váš folkař Pepas.